Стерня висока і високі зорі.
Між ними літо бабине летить.
Між ними вітер грається у мить,
якої через мить уже не стане
у слові над пошерхлими вустами
вже літньої, ще гарної жони.
Не спиниться від того Віз Чумацький,
вода не переллється через край
в залізних ночвах.
Слово "рай"
промовить жінка серед ночі.